

A Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság

Bhar.III.46/2023/17. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2024. évi február hó 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a rágalmazás vétsége miatt **Terhelt1** ellen indított büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.234/2022/9. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottal szemben alkalmazott joghátrányt megrovásra enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi Terhelt1 vádlottat 40.005 (negyvenezer-öt) forint harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség állam részére történő megfizetésére. Kötelezi továbbá a vádlottat, hogy 15 napon belül fizessen meg a magánvádlónak 64.809 (hatvannégyezer-nyolcszázkilenc) forint harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget. A fennmaradó 25.566 (huszonötezer-ötszázhatvanhat) forint költséget a magánvádló maga viseli.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A Keszthelyi Járásbíróság a 2022. október 27-én kihirdetett 9.B.6/2022/21. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rágalmazás vétségének vádja alól felmentette. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből magánvádlól magánvádlót 58.040 forint megfizetésére kötelezte az állam javára, míg a fennmaradó 112.540 forint bűnügyi költség és 10.000 forint eljárási illeték tekintetében akként rendelkezett, hogy azt a magánvádló maga viseli. Terhelt1 vádlottat 10.500 forint elővezetési díj megfizetésére kötelezte az állam javára.

- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a magánvádló és jogi képviselője jelentett be fellebbezést Terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítása és büntetés kiszabása végett.
- [3] A másodfokon eljáró Zalaegerszegi Törvényszék a 2023. április 25-én kihirdetett 1.Bf.234/2022/9. számú ítéletében Terhelt1 vádlott büntetőjogi felelősségét a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott becsületsértés vétségében megállapította és ezért 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte.
- [4] A pénzbüntetés egy napi tételének összegét 2.500 forintban állapította meg. Az ekként kiszabott, összesen 375.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról is rendelkezett. Kötelezte a vádlottat arra, hogy az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg a magánvádlónak 238.720 forint elsőfokú eljárásban, valamint 38.800 forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget. Ezen felül kötelezte a vádlottat, hogy fizessen meg 68.540 forint elsőfokú eljárásban, valamint 17.780 forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az államnak. Megállapította, hogy a magánvádló mind az elsőfokú, mind pedig a másodfokú eljárásban 10.000 forint eljárási illeték visszatérítésére jogosult.
- [5] A másodfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott és védője a terhelt büntetőjogi felelősségének megállapítása miatt, felmentése érdekében fellebbezett.
- [6] A vádlott a jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában előadta, hogy a törvényszék ítélete minden jogalapot nélkülöz, az eljárás pedig, amelynek során azt meghozták, több szempontból is súlyosan szabálytalan volt. Mindenekelőtt hangsúlyozta, hogy a Keszthelyi Járásbíróság illetékességének megállapítására jogsértően, a jogszabályok megkerülésével került sor, ezért elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatálon kívül helyezését, és illetékessége hiányának megállapítását, egyben a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság illetékességének megállapítását kéri.
- [7] Másodsorban kérte a Zalaegerszegi Törvényszék fenti ítéletének hatályon kívül helyezését és a Keszthelyi Járásbíróság egyébként kifogástalan ítélete hatályának visszaállítását.
- [8] Végezetül a Zalaegerszegi Törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta azzal, hogy az ítélőtábla egyrészt állapítsa meg a Zalaegerszegi Törvényszék illetékességének hiányát és az iratokat a Fővárosi Törvényszékre tegye át, ennek hiányában pedig a Zalaegerszegi Törvényszéket kötelezze az eljárás megismétlésére.
- [9] A magánvádló jogi képviselője a jogorvoslattal megtámadott másodfokú határozat helybenhagyását, és a vádlott harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésre kötelezését kérte.
- [10] A védő a nyilvános ülésen a jogorvoslati kérelmével egyező tartalommal szólalt fel.

[11] **II.**

- [12] A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bírósággal ellentétes döntése esetén. A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja szerint pedig ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság olyan vádlott bűnösségét állapította meg, akit az elsőfokú bíróság felmentett. Ez utóbbi történt a jelen ügyben is, ezért Terhelt1 vádlott és védője által bejelentett, az ellentétes döntést

sérelmező jogorvoslati kérelem joghatályos fellebbezésként megnyitotta a harmadfokú felülbírálat lehetőségét.

- [13] A harmadfokú bíróság – a Be. 618. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján – a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett döntését, továbbá azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az első- és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Ezen túlmenően – figyelemmel a Be. 618. § (2) bekezdésére is – hivatalból döntött az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.
- [14] Ennek során a harmadfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozott volt, ezért a harmadfokú bíróság a határozatát – figyelemmel a Be. 619. § (1) bekezdésére is – arra a tényállásra alapította, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta.

[15] **III.**

- [16] A döntés érdemi indokolása előtt szükséges volt kitérni Terhelt1 vádlott eljárási kifogásaira.
- [17] Ahogy arra már a fentiekben utalt a harmadfokú bíróság, a vádlott elsősorban az eljárt első- és másodfokú bíróságok illetékességének megállapítását kifogásolta. Erre tekintettel annak a meggyőződésének adott hangot, hogy a Keszthelyi Járásbíróság és a Zalaegerszegi Törvényszék az ügy elbírálására nem voltak illetékesek, hiszen az inkriminált cselekmények kizárólag az interneten folyt levelezésben öltöttek testet, így függetlenül attól, hogy külföldön vagy helységeknél tartózkodott, a lakhelye szerinti bíróság rendelkezett illetékességgel, amely akkor nem Zala megyében volt.
- [18] A vádlott szerint abszolút eljárási szabálysértést követett el a Zalaegerszegi Törvényszék azzal, hogy a távollétében bűnösséget megállapító ítéletet hozott a 2023. április 25. napján megtartott nyilvános ülésén. Az eljárási cselekményt megelőzően ugyanis egy indokolt kizárási indítványt nyújtott be az eljáró tanács tagjai ellen, amely tartalmában egyértelműen akként értelmezhető, hogy a tárgyaláson való jelenlét jogáról nem kíván lemondani. Előadta, hogy a számára kirendelt védő és személye között nem állt fenn olyan megállapodás, mely lehetővé tette volna, hogy a távollétében is eljárjon a törvényszék. Hivatkozott a Be. 279. § (3) bekezdésében adott rendelkezésre, mely alapján a távollétében lefolytatott tárgyalás esetén biztosítani kell számára, hogy a vád tárgyát, illetve annak megváltozását közöljék vele, és a büntetőeljárási jogairól és kötelezettségeiről a bíróságtól felvilágosítást kapjon. Ezzel szemben csak utólag értesült arról, hogy milyen büncselekménnyel vádolták, illetve milyen büncselekményben állapították meg a büntetőjogi felelősségét. Álláspontja szerint a Be. 365. § (1) bekezdése értelmében távollétében akkor lett volna megtartható a másodfokú nyilvános ülés, ha előzetesen bejelentette volna, hogy azon nem kíván részt venni és a terhére nem jelentettek volna be fellebbezést.
- [19] Sérelmezte ezen kívül a Zalaegerszegi Törvényszék ügykiosztási rendjét is, mely szerint az őt érintő ügyekben kizárólag bíról tanácselnök jár el.
- [20] A harmadfokú bíróság azonban a fenti eljárási kifogásokat nem találta alaposnak.
- [21] Mindenekelőtt az eljárt bíróságok illetékessége tárgyában kellett állást foglalni, hiszen a Be. 23. §-a értelmében a bíróság a hatáskörét és az illetékességét hivatalból vizsgálja.

- [22] A Be. 21. § (3) bekezdése szerint az eljárásra az a bíróság is illetékes, amelynek az illetékességi területén a terhelt vagy a sértett lakcíme vagy *tényleges tartózkodási helye* található, ha az ügyészség ott emel vádat. A Be. 762. § (3) bekezdése értelmében pedig a magánvádlót a sértett jogain kívül a vád képviselétével járó jogok is megilletik.
- [23] Mindezekből az a következtetés vonható le, hogy a magánvádlót, mint a vád képviselőjét megilleti annak a döntésnek a joga, hogy a terhelt ellen hol emel vádat. A magánvádló a feljelentés megtételekor megfelelően igazolta, hogy Terhelt1 terhelt *tényleges tartózkodási helye* a cím16. szám alatt volt, a Keszthelyi Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság illetékessége minden vitán felül megállapítható. Ezt erősíti meg a Keszthelyi Járásbíróság 9.Bpk.381/2020/2. számú iratának a terhelt részére történő kézbesítését igazoló térítvevény tartalma is, mely szerint a bírósági iratot a vádlott a cím16. szám alatt *személyesen vette át*. (Ugyanez állapítható meg a Zalaegerszegi Törvényszék Bpkf.147/2020/2. számú iratának kézbesítése kapcsán is.)
- [24] A fentieket erősíti meg egyébként Terhelt1 vádlott személyi nyilvántartásból kinyomtatott adatlapja is (*a Keszthelyi Járásbíróság 9.B.13/2021/3. számú irata*), amely szerint Terhelt1 vádlott állandó bejelentett lakcíme 2020. október 29-étől a cím16. szám.
- [25] Ezt pedig megerősíti a Budapesti Rendőr-főkapitányság II. Kerületi Rendőrkapitányság Rendészeti Osztályának tájékoztatása, mely szerint telefonon keresztül felvette a járőr a kapcsolatot egyéb érdekelt12-vel, aki a kérdésére elmondta, hogy a vádlott a cím17 szám alatti lakásban *nem lakik*. Ismeri Terhelt1t, mivel korábban ott lakott, de kb. fél éve már elköltözött onnan (*a Keszthelyi Járásbíróság 9.B.13/2021/10. számú irata*).
- [26] Mindezek alapján megállapítható, hogy Terhelt1 az elsőfokú bírósági eljárás idején a cím17 szám alatt nem tartózkodott; *tényleges tartózkodási helye* és később az állandó lakóhelye is a cím16. szám alatt volt. Ezért a Zalaegerszegi Törvényszék a Keszthelyi Járásbíróságot az eljárás folytatására utasító határozatában megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a Keszthelyi Járásbíróság illetékes az eljárás lefolytatására; a járásbíróság ezért törvényesen folytatta le a büntetőeljárást.
- [27] Sérelmezte a bíróságokkal kapcsolatban a vádlott azt is, hogy az elfogultsági kifogása ellenére az eljáró bíróságokat, illetve bírakat nem zárták ki az eljárásból.
- [28] Ezzel kapcsolatban a harmadfokú bíróság megállapította, hogy az elfogultsági kifogások elintézése a büntetőeljárási szabályoknak megfelelően történt; ennek során pedig az elfogultsággal érintett bírakat a szabályszerű eljárásban *nem* zárták ki az eljárásból. Hangsúlyozandó ugyanakkor, hogy amennyiben az elfogultsági kifogást nem maga a bíró, hanem más jelentette be, a Be. 18. § (1) bekezdésének második mondata értelmében az ügyben a bíró továbbra is eljárhat és *ügydöntő határozatot is hozhat*. A más által bejelentett elfogultsági kifogásnak ezért nincs halasztó hatálya.
- [29] bíró1 tanácselnök eljárásra történő kijelölése pedig minden esetben megfelelt a Zalaegerszegi Törvényszék ügykiosztási rendjében foglalt rendelkezéseknek (*Zalaegerszegi Törvényszék 2019. El.III.A.4/25. szám*).
- [30] Erre figyelemmel az elfogultsági kifogással érintett bírák eljárása is törvényes volt.
- [31] Nem értett egyet az ítéltábla a Zalaegerszegi Törvényszék másodfokú eljárásával kapcsolatos eljárási szabálysértésekre való hivatkozással sem.
- [32] A Be. 599. § (2) bekezdésének b) pontja értelmében a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen az ügyben a vádlottat a büntetéskiszabási körülmények további tisztázása érdekében meghallgathatja. Ugyanezen § (4) bekezdése szerint a nyilvános ülésen az ügyész és – a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott eseten kívül – a vádlott jelenléte *nem* kötelező. Az (5) bekezdés szerint pedig a fellebbezés a szabályszerűen idézett vádlott távollétében akkor is

elbíráható, ha a nyilvános ülés eredményeként megállapítható, hogy a meghallgatása nem szükséges.

- [33] A fenti rendelkezésekből megállapítható, hogy a szabályszerűen idézett terhelt távollétében a másodfokú nyilvános ülés akkor is megtartható, ha egyébként bejelentette, hogy azon részt kíván venni, illetve akkor is, ha az eljárási cselekmény eredményeként a meghallgatása nem szükséges. Miután a másodfokú határozatból megállapíthatóan Terhelt1 vádlott személyes jelenlétére a másodfokú eljárásban nem volt szükség – hiszen álláspontját beadványában kifejtette –, távolmaradása az ügy érdemi elbírálását nem akadályozta. Ekként törvényesen járt el a Zalaegerszegi Törvényszék, amikor a nyilvános ülésen a vádról rendelkező ügyszakhatározatot hozott. Ennek pedig nem volt akadálya az sem, hogy a Be. 593. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az elsőfokú bíróságtól eltérő tényállást állapított meg, amely alapján az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott büntetőjogi felelősségét megállapította.
- [34] Megjegyzendő, hogy a vádlott által hivatkozott jogszabályok (279. § és 365. §) a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX törvény rendelkezései voltak, amelyek *2018. július 1-jétől hatályukat veszítették*.
- [35] A fentieken túlmenően az első-, illetve a másodfokon eljáró bíróságok a perrendi szabályokat megtartották, így nem merült fel olyan, *a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény* (Be.) 607. § (1) bekezdésében, és a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott ún. abszolút, illetve a Be. 609. § (1) bekezdésében írt kihatással bíró, ún. relatív eljárási szabálysértés, mely az ügy harmadfokú elbírálásának akadályát képezte volna; a másodfokú bíróság ítéletét ezért nem kellett hatályon kívül helyezni.
- [36] Következésképpen az első-, illetve a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését célzó terhelti fellebbezés nem volt megalapozott.

IV.

- [37]
- [38] A bizonyítékok értékelése és a tényállás kapcsán a vádlott hangsúlyozta, hogy a bűnösség megállapításával nem tud egyetérteni. A bűncselekmény terhére történő megállapítása ugyanis minden alapot nélkülöz; a becsületsértés büntetőjogi és szabálysértési alakzatát nem a jogi tárgy sérelmének mértéke szerint, hanem a Btk. 226. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában rögzített *szituációs elemek megléte, illetve annak hiánya* alapján kell elhatárolni. Erre figyelemmel az inkriminált kijelentés szervezetilek belső körének történő megküldése legfeljebb szabálysértést valósított meg. Mindezekre tekintettel sérelmezte a büntetőjogi felelőssége megállapítását.
- [39] A másodfokú bíróság a terhelti fellebbezésnek jogi indokolásával sem értett egyet.
- [40] Mindenekelőtt azt szükséges hangsúlyozni, hogy a másodfokú bíróság részéről helyesnek bizonyult a tényállás Be. 593. § (1) bekezdése szerinti helyesbítése, hiszen az a Be. 592. § (2) bekezdése alapján valóban *részben megalapozatlannak* bizonyult.
- [41] Egyrészt helytálló volt az egyező bizonyítékokon alapuló, hiányzó adatok tényállásban való rögzítése, másrészt pedig jogszerűen került sor a kizárólag a vádlotti közlésen alapuló, egyoldalú és más bizonyítékokkal alá nem támasztott adatok tényállásból történő mellőzésére is. Kizárólag ez az eljárás felelt meg ugyanis a Be. 163. § (2) bekezdésében meghatározott *valóságghű tényállás* megállapítási kötelezettség teljesítésének. Ezért – többek között – törvényesen mellőzte a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletéből azt a megállapítást

is, mely szerint magánvádlól magánvádlo esetlegesen bűncselekményt is megvalósító, a társadalmi közéleti tevékenységét is meghazudtoló lépéseket tett egyéb érdekelt¹² adós felé.

- [42] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a vádlott közlése nem tényállítás, hanem csupán vélemény megfogalmazása volt. A törvényszék azt vizsgálta, hogy e megnyilatkozás a véleménynyilvánítás szabadságának magasszintű alkotmányos védelme alá esik-e. A 36/1994. (VI. 24.) AB határozat szerint ugyanis a rágalmazás és becsületsértés törvényi tényállásainak alkalmazásánál alkotmányos követelmény, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz való jog által alkotmányosan védett, így a nem büntethető véleménynyilvánítás köre a *közhatalmat gyakorló személyekkel és intézményekkel*, valamint a *közszereplő politikusokkal* kapcsolatos véleménynyilvánítást tekintve tágabb, mint más személyeknél. A hatóság vagy hivatalos személy, valamint a közszereplő politikus becsületének csorbítására alkalmas – e minőségére tekintettel tett –, értékítéletet kifejező véleménynyilvánítás alkotmányosan nem büntethető. Amennyiben tehát a vád tárgyává tett közlés a véleménynyilvánítás e magasszintű alkotmányos védelme alá tartozik, a cselekményt minden további vizsgálat nélkül büntetlenül kell hagyni. Ez alól csak a súlyosan gyalázkodó, az emberi méltóság korlátozhatatlan magját sértő kijelentések képezhetnek kivételt.
- [43] További tisztázandó kérdés volt, hogy a megnyilatkozás mikor tartozik a véleménynyilvánítás szabadságának a fentebb hivatkozott védelme alá, és mely esetekben nem. A 3145/2018. (V. 7.) AB határozat szerint ebben a körben az elhatárolás alapja nem a közléssel érintett személy státusza, azaz nem csupán a közhatalmat gyakorló politikusokra tekintettel tett közlések tartoznak a véleménynyilvánítás védelmével érintett körbe. Az eljáró bíróságoknak elsősorban azt kell vizsgálniuk, hogy az eljárásban érintett személyre vonatkozó közlés bármilyen módon kötődik-e *közvitához*. Abban az esetben pedig, ha megállapítható, hogy a vizsgált közlés közügyek vagy a közélet egyéb kérdéseinek megvitatásához kapcsolódik és az érintettek e közéleti vitában közszereplői minőségben vesznek részt, függetlenül attól, hogy az érintett közhatalmat gyakorló személy vagy más státuszú személy, az Alaptörvény 9. cikk (1) bekezdése alapján fokozott tűrés kötelezettség terheli a vele szemben megfogalmazott kritikával, bírálással, értékítélettel szemben.
- [44] A jelen ügyben a magánvádlo jótékonysági tevékenységet végző magánszemély, aki az erre a célra létrehozott szervezet¹ tagja. E tevékenysége azonban nem politikai, közéleti szerepvállalás, és nem is jár együtt a hagyományos államhatalmi jogkörök gyakorlásával; az önként vállalt feladatkörében nem közfeladatot lát el, nem közpénzből gazdálkodik, ezért nem közérdek az, hogy az ilyen tisztséget az arra szakmailag és erkölcsileg alkalmas személy töltsé be. Ezen felül pedig a vádlott élettársa, egyéb érdekelt¹² és a magánvádlo között magánjogi (végrehajtási jogi) jogvita merült fel, amely ekként a közügyekkel nem hozható kapcsolatba. Ez a jogvita – a vádlott álláspontjával szemben – sem súlya, sem jellege miatt nem tekinthető kiemelkedő társadalmi jelentőségűnek, amely közérdeklődésre tart igényt.
- [45] Mindezek alapján megalapozottan helyezkedett a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a magánvádlo nem közszereplő, így a személyét érintő véleménynyilvánítások során a fokozott tűrés kötelezettség nem terheli; az őt érő kritikákkal kapcsolatban a véleménynyilvánítás magas fokú alkotmányos szabadsága tehát nem érvényesül.
- [46] A másodfokú bíróság helyesen állapította meg azt is, hogy a vádlotti közlés *nem tényállítás*, hanem ezzel szemben a magánvádlo személyével összefüggésben megfogalmazott értékítélet, vélemény. Ez azonban a harmadfokú bíróság álláspontja szerint is *gyalázkodó* volt, hiszen az azt tartalmazta, hogy a magánvádlo bűnelkövető.
- [47] Jogszerűen állapította meg ezért a másodfokú bíróság, hogy a vádlotti vélemény sérti a becsületet, amely a sértett magánvádlo jellembeli tulajdonságával kapcsolatos. A „bűnöző” kifejezés ugyanis azt sejteti vele kapcsolatban, hogy erkölcsileg alkalmatlan a jótékonysági

tevékenysége során elfoglalt pozíciója betöltésére, mivel a Büntető Törvénykönyvbe ütköző cselekményeket követ el és ezzel összefüggésbe hozható életmódot folytat.

- [48] Ez a harmadfokú bíróság szerint is gyalázkodó, a magánvádló becsületét súlyosan sértő megnyilvánulás, amely pedig az előbb már részletesen kifejtett alkotmányos védelemben nem részesíthető. Ennek az elvnek akkor is érvényesülnie kell, ha a vádlott szándéka nem minden alap nélküli volt; a sértett magánvádló által egyéb érdekelt¹² tartozásának behajtása során hangoztatott jótékonykodási cél kapcsán ugyanis észszerű kétely merült fel.
- [49] Hangsúlyozandó továbbá, hogy a büntetett előélettel kapcsolatos adatok ún. *szenzitív*, tehát különleges adatok, melyeket kizárólag az érintett személy hozzájárulásával lehet nyilvánosságra hozni. Ennek megsértése már eleve a becsület csorbítására alkalmas magatartást feltételez.
- [50] Mindezek alapján tehát a másodfokú bíróság helyállón jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott cselekménye kimeríti a Btk. 227. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott becsületsértés vétségét. Törvényesen került tehát sor a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására.
- [51] Következésképpen a vádlott és a védő felmentést célzó fellebbezése sem volt megalapozott.

[52] **V.**

- [53] A vádlott cselekményének minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak; eszerint az a Btk. 227. § (1) bekezdésében meghatározott a) és b) pontjai szerint minősülő becsületsértés vétségeként értékelendő.
- [54] A büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket a másodfokú bíróság teljeskörűen feltárta, ám azokat nem a tényleges súlyuknak megfelelően értékelte.
- [55] A cselekmény tárgyi súlyát mindenképp annak káros következményei határozzák meg. E tekintetben azt lehetett megállapítani, hogy a vádlott magatartásának nem volt számottevő hátrányos következménye; a magánvádló személyének megítélésében, illetve társadalmi pozíciójának betöltésében negatív változás nem következett be.
- [56] Emellett jelentősége volt annak is, hogy a vádlott büntetlen előéletűnek minősül annak ellenére, hogy a cselekményét az ellene a magánvádló házastársa feljelentésének megtétele után valósította meg.
- [57] Mindezekre tekintettel a harmadfokú bíróság a bűncselekmény tárgyi súlya, a bűnösség foka, valamint a vádlott javára értékelhető enyhítő körülmények figyelembevételével a másodfokú bíróság által alkalmazott joghátrányt eltúlzottnak találta, ezért a vádlottal szemben a büntetés kiszabását mellőzte és őt a Btk. 64. § (1) bekezdése értelmében megrovásban részesítette.
- [58] A megrovással a bíróság helytelenítését fejezi ki a jogellenes cselekmény miatt és felszólítja az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjék újabb bűncselekmény elkövetésétől.
- [59] A másodfokú bíróság ítéletének egyéb – az állam által, illetve a magánvádló által előlegezett bűnügyi költséggel, továbbá az eljárási illeték visszatérítésével kapcsolatos – rendelkezései törvényesek voltak.
- [60] Mindezek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság fellebbezéssel megtámadott ítéletét a Be. 624. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

- [61] Rendelkezett a Be. 617. §-a folytán alkalmazandó, Be. 613. § (1) bekezdése alapján a felmerült bűnügyi költség viseléséről is. E tekintetben a magánvádló által előlegezett bűnügyi költség összegének kiszámításánál a terhelt és a meghatalmazott védő, valamint a büntetőeljárásban részt vevő egyéb személyek díjáról és költségéről szóló 19/2018. (VI. 28.) IM rendelet 5. § és 6. §-ai, valamint az ennek folytán alkalmazandó, a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (1) és (4) bekezdéseinek figyelembevételével állapította meg.

P é c s, 2024. február 26.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 1.Bf.234/2022/9. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.III.46/2023/17. számú ítélete folytán – az abban írt változtatással – a 2024. évi február hó 26. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Dr. Tóth Sándor s.k.
a tanács elnöke